

Assessor maatte føle Ulyst til at overtage Forretninger, der henhøre til dem, han er befuldmægtiget til at udføre, ikke er et Moment, som egner sig til her at komme i Betragtning, og ligesom der forøvrigt vistnok kan gøres Regning paa, at den, der maatte føle en særdeles afgjort Utilbøielighed imod at indtræde i Ekstremkommissionen, vil kunne formaae et andet Medlem af Retten til at indtræde i hans Sted, saaledes tør Man med Sikkerhed gaae ud fra den Forudsætning, at ogsaa den, der mod sit Viste gaaer over i Ekstremkommissionen, med Nidkjæthed vil vøge sit Hverv.

Naar Minoriteten derhos har anseet det mere stemmende med Grundlovens § 76, at Ekstremforvaltningen adskilles fra den dømmende Ret, maa det bemærkes, at det ikke vil lade sig gøre at dele Ekstremforvaltningen, saaledes, at de derunder forekommende judicielle Handlinger udføres af en Person og de administrative af en anden; men naar Ekstremforvaltningen i sin Helhed maa bestyres af den samme Mand, maa det efter den gjældende Lovgivning ansees rettest, at denne Mand betragtes som Dommer og ikke som administrativ Embedsmand, idet Ekstremforvaltningen i det Hele er at betragte som en actus judicialis, hvis endelige Resultat, Repartitionen, er Gjenstand for Paaante.

I Henseende til de enkelte Paragrafer i Lovudkastet med Hensyn til hvilket Indenrigsministeriet Intet har havt at erindre, bemærkes Følgende:

ad § 1.

Det er i denne § kun foreslaaet, at den Kongelige Lands-Over- samt Hof- og Stadsrets Medlemsantal foreges med 2, saaledes at altsaa de 2 nye Assessorer, der i Henhold til Finansloven for 18⁶⁰ have været besatte ved Konstitution, gaae over til at blive faste. Ministeriet er nemlig gaaet ud fra den Forudsætning, at naar den Sø- og Handelsret i Kjøbenhavn, angaaende hvis Oprettelse der vil blive forelagt et Lovudkast i Rigsdagens inde-

værende Samling, kommer i Virksomhed, vil der derved blive foranlediget en saadan Afgang i den Kongelige Lands-Over- samt Hof- og Stadsrets Forretninger, at den hyderligere Forøgelse af Rettens Medlemsantal, hvorpaa denne har andraget, vil blive oversflødig. Det er derhos anseet rettest at udsætte den nye Ordning af Krafttræden til 1ste Januar 1862, for at der kan leenes behørig Tid til at ordne det Fornødne med Hensyn til Overgangen fra den nuværende Ekstremkommission og Indretningen af nye Lokaler m. m.

ad § 2.

For at lette Overgangen fra den nuværende til den nye Ordning, hvormed der ikke er fundet Anledning til at optage nogen nærmere Bestemmelse i Loven, og for at muliggjøre Medlemmernes succesfulde Aftræden, er det i denne § forbeholdt Justitsministeriet at træffe de fornødne Foranstaltninger og navnlig at afforte Funktionstiden for 2 af de til Ekstremkommissionen første Gang valgte Medlemmer.

ad §§ 3—4.

De i disse §er indeholdte Bestemmelser ere i det Væsentlige stemmende med det af Rettens Pluralitet fremsatte Forslag, hvorefter der i § 3 er tilføjet en Forskrift om, at Justitiarius skal bestemme, hvilken af Rettens Assessorer der, naar et af Ekstremkommissionens Medlemmer er forhindret i at deltage i en Kjendelse eller Decision, vil have at tilforordne Kommissionen i hans Sted.

ad § 5.

Det er i denne § forudsat, at der til Medhjælp for Ekstremkommissionen stilles det i Udskift til Lov om Lønninger for Embedsmand udenfor Ministerierne i Forslag bragte underordnede Personale ved den Kongelige Lands-Over- samt Hof- og Stadsrets Ekstremkommission og Ekstremriverkontor.